

SOUSEDÉ ZA KLIDNÉ BYDLENÍ U HŘBITOVA V RADČICÍCH

„KDO JINŽ BY MĚL ROZHODOVAT O SVÉM NEJBLIŽŠÍM OKOLÍ NEŽ LIDÉ, KTERÍ V NĚM ŽIJÍ!“ říká náměstek primátora JAN HRUŠKA k participativnímu rozpočtu města Liberec.

Uprostřed Radčic máme místo, které je možná na první pohled „prázdné“ – jen palouček u hřbitova. Ale právě v té prázdnotě je jeho síla. Dává nám klid. Prostor k nadechnutí. Je to kousek přírody, který zůstal mezi domy, kde nic nemusí být, protože právě to nic je dnes vzácné.

Léta jsme o něj tiše pečovali – bez cedulí, bez plotů, prostě jsme ho brali jako samozřejmou součást našich životů. Naše děti si tam hrály, a aniž bychom to možná tušili, ten palouček se stal naším společným domovem pod širým nebem.

Teď se objevují plány, jak ho zastavět, využít, „zefektivnit“. Ale musí být opravdu každé volné místo zastavěno? Není větší hodnotou i to, že něco zůstane nezaplňené?

Naše domovy jsou s paloučkem doslova fyzicky spojeny, k naším oknům, ložnicí, obývacím je to cca 10 metrů.

Apelujeme proto na sousedy a všechny, kdo tu u hřbitova žijí:

- ◆ My rozhodujeme o tomhle místě
- ◆ Važme si ticha, které už máme.
- ◆ Chraňme prostor, který se sám neubrání-

Naše náves u hřbitova není jen obyčejný kus volného prostoru. Je to místo, které po generace tvoří srdce Radčic. Staráme jsme se o ni léta –2X ročně necháváme sekat trávu, udržujeme tuto náves, která má pouze zhruba 100m x 50m čistou, nemusíme po nikom sbírat odpadky a výkaly. Nežádáme o granty. Pečujeme o naši zeleň s respektem, i s respektem k naším předkům, neboť tu většina z nás vyrostla. A naše náves nám to vrací. Klidem a tichem.

Před lety se tu vyměřovaly pozemky na bydlení. Po intervenci nás sousedů město nám moudře naši zeleň ponechalo. Věříme, že v tom bude pokračovat.

Mně osobně se oklikou dostaly do rukou záznamy MKR-Místní komise Radčice, samoustavená lidmi, kteří tu u hřbitova nebydlí, až teď- 21.5, čili pouhých 10 dní před podáním žádostí ke grantové komisi 31.5.

Dověděla jsem se z nich, že již od jara jistá komise jedná ZA NÁS BEZ NÁS. Na schůzi 16.5, na kterou jsem já a další nebyli pozváni, prý byly „v hojně míře podpořeny“- podle dotazníkového šetření na jaře-tyto aktivity: -komunitní pobytová zóna, lesopark, ...dětské hřiště, sportoviště, atd, kde by se scházeli všichni občané. Komise se schází u jezírka, u sauny, v komunitním prostoru o kilometr výš na konci Radčic, všichni mají své zahrady, když se potřebují scházet. V ulici Raspenavská, kilometr odtud dolů, u Lípy, je financovaná z rozpočtu komunitní zóna a hřiště pro děti pro Radčice a Krásnou Studánku.

My u hřbitova nepotřebujeme, aby nám jakákoliv komise ničila naše životní prostředí, přírodu, ovzduší. To už tady bylo v minulém neblahém období.

. Není tu voda, studna na hřbitově je nedostatečná a na zimu se zamyká. Naše studny by byly ohroženy. Není tu kanalizace. To k nám budou chodit celé Radčice na záchod? Budeme sbírat odpadky? Je tu jedna zanedbaná přístupová cesta a žádný prostor na parkování. To by vytvářelo jen

zákazy a příkazy. Nemluvě o drahé údržbě, a úklidu. Tyto záměry, které vychází z grantové chtivosti, život naší komunity nezlepší, právě naopak.

Navíc je v záznamech od krajinářky plánek tohoto prostoru. Kromě podivných struktur jsou tam vysázené stromy před našimi okny. Pod elektrickými dráty. Nejen, že bychom ztratili světlo i slunce do domů z jižní strany, ale jaké to „citlivé komunitní myšlení“ !

Snad každý rozumný člověk pochopí, že tento projekt MKR, je pro tento oddělený, kus Radčic naprosto nevhodný.

A na závěr ještě něco k tomu k tomu klidu a tichu.

Zákon 256/2001, sbírky O pohřebnictví říká, že u hřbitova je ochranné pásmo minimálních 100 metrů. A to je 3/4 paloučku. Zákony je dobré dodržovat.

Dagmar Bláhová, U Hřbitova 182, RADČICE u LIBERCE 22. 5. 2025

PŘIPOJUJÍ SE:

Zdena ABSTOVA, U Hřbitova 181, Liberec 32
a petice dalších občanů, kteří
bydlí v ulici U hřbitova.